

Charity Stories

Babylonian Talmud Ketubot 67b	תלמוד בבלי מסכת כתובות דף סז עמוד ב
<p>(1) It was related about Hillel the Elder that he bought for a certain poor man who was of a good family a horse to ride upon and a slave to run before him. On one occasion he could not find a slave to run before him, so he himself ran before him for three miles.</p>	<p>אמרו עליו על הלל הזקן, שלקח לעני בן טובים אחד סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו; פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו, ורץ לפניו שלשה מילין.</p>
<p>(2) Our Rabbis taught: It once happened that the people of Upper Galilee bought for a poor member of a good family of Sepphoris a pound of meat every day</p>	<p>תנו רבנן: מעשה באנשי גליל העליון, שלקחו לעני בן טובים אחד מציפורי ליטרא בשר בכל יום.</p>
<p>(3) A certain man once applied to Rab Nehemiah [for maintenance]. 'What do your meals consist of', [the Rabbi] asked him. 'Of fat meat and old wine', the other replied — 'Will you consent [the Rabbi asked him] to live with me on lentils?' [The other consented,] lived with him on lentils and died. 'Alas', he said, 'for this man whom Nehemiah has killed.'</p>	<p>ההוא דאתא לקמיה דרבי נחמיה, אמר ליה: במה אתה סועד? א"ל: בבשר שמן ויין ישן. רצונך שתגלגל עמי בעדשים? גלגל עמו בעדשים ומת, אמר: אוי לו לזה שהרגו נחמיה! אדרבה, אוי לו לנחמיה שהרגו לזה מיבעי ליה (אלא), איהו הוא דלא איבעי ליה לפנוקי נפשיה כולי האי.</p>
<p>Au contraire! It should say alas for Nehemiah who killed this man. It was he who should not have spoiled himself so much.</p>	<p>ההוא דאתא לקמיה דרבא, אמר לו: במה אתה סועד? אמר לו: בתרנגולת פטומה ויין ישן. אמר ליה: ולא חיישת לדוחקא דציבורא? א"ל: אטו מדידהו קאכילנא? מדרחמנא קאכילנא! דתנינא: +תהלים קמ"ה+ עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, בעתם לא נאמר אלא בעתו - מלמד, שכל אחד ואחד נותן הקב"ה פרנסתו בעתו. אדהכי אתאי אחתיה דרבא דלא חזיא ליה</p>
<p>(4) A man once applied to Raba [for maintenance].</p>	
<p>'What do your meals consist of?' he asked him.</p>	
<p>'Of fat chicken and old wine', the other replied.</p>	
<p>'Did you not consider', [the Rabbi] asked him, 'the burden of the community?'</p>	
<p>'Do I', the other replied, 'eat of theirs?'</p>	
<p>I eat [the food] of the All-Merciful; for we learned: The eyes of all wait for Thee, and Thou givest them their food in due season, this, since it is not said, 'in their season' but 'in his season', teaches that the Holy One, blessed be He, provides for every individual his food in accordance with his own habits'.</p>	
<p>Meanwhile there arrived Raba's sister, who had not seen him for thirteen years, and brought him a fat chicken and old wine.</p>	
<p>'What a remarkable incident!' [Raba] exclaimed; [and then] he said to him, 'I have been answered from you, come and eat'.</p>	

...[Passage that discusses responsibilities towards those with means who won't care for themselves; story 5]

(6) Mar 'Ukba had a poor man in his neighborhood to whom he regularly sent four hundred zuz on the Eve of every Day of Atonement. On one occasion, he sent them through his son who came back and said to him, 'He does not need [your help]'. 'What have you seen?' [his father] asked. 'I saw [the son replied] that they were spraying old wine before him'. 'Is he so delicate?' [the father] said, and, doubling the amount, he sent it back to him.

When he was about to die [Mar Uqba] requested, 'Bring me my charity accounts'. Finding that seven thousand of Sijan [gold] denarii were entered therein he exclaimed, 'The provisions are scanty and the road is long', and he forthwith distributed half of his wealth.

But how could he do such a thing?

Has not R. Elai stated: It was ordained at Usha that if a man wishes to spend liberally he should not spend more than a fifth? — This applies only during a man's lifetime, since he might thereby be impoverished but after death this does not matter.

תליסרי שני, ואתיא ליה
תרנגולת פטומה ויין ישן,
אמר: מאי דקמא? א"ל:
נענתי לך, קום אכול.
...
מר עוקבא הוה עניא
בשיבבותיה, דהוה רגיל
לשדורי ליה ארבע מאה זוזי
כל מעלי יומא דכיפורא.
יומא חד שדרינהו ניהליה
ביד בריה, אתא אמר ליה:
לא צריך. אמר: מאי חזית?
חזאי דקא מזלפי ליה יין
ישן, אמר: מפנק כולי האי?
עייפינהו ושדרינהו ניהליה.
כי קא ניחא נפשיה, אמר:
אייתו לי חושבנאי דצדקה,
אשכח דהוה כתיב ביה
שבעת אלפי דינרי סיאנקי,
אמר: זוודאי קלילי ואורחא
רחיקתא, קם בזבזיה
לפלגיה ממוניה. היכי עבד
הכי? והאמר ר' אילעאי:
באושא התקינו, המבזבז -
אל יבזבז יותר מחומש! הני
מילי מחיים, שמא ירד
מנכסיו, אבל לאחר מיתה
לית לן בה